

ГРИГОРІВІЧ Іван (псевд. — Яницький; 1876, с. Гнильче, нині Бережан. р-ну Терноп. обл. — 03. 04. 1937, Львів) — співак (тенор), педагог. Гри на скрипці навч. в І. Барановського, вокал. освіту здобув приватно в О. Баронча у Львові (1896). Виступав у Бережанах як співак, скрипаль і диригент. 1895–1900, 1907–12 — актор театру товариства «Руська бесіда», 1900–05 — Львів. опери; 1912–34 — викладач гри на скрипці у

школах в м-ку Красне (нині місто Буського р-ну Львів. обл.) та Львові. Виступав також на опер. сценах Кракова (1899, 1900, 1905), Загреба (1901), Белграда (1903). У складі театру товариства «Руська бесіда» гастролював майже в усіх великих і малих містах Галичини. У концертах пропагував укр. нар. пісню та романси М. Лисенка, О. Нижанківського, В. Матюка та ін. Став прототипом образу Степана Гірняка в повісті «Огні горять» М. Яцківа.

Основні партії

Петро, Писар, Іван («Наталка Полтавка», «Різдвяна ніч», «Чорноморці» М. Лисенка), Іван («Катерина» М. Аркаса), Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Степан («Підгір'яни» М. Вербицького), Якве («Весілля при ліхтарях» Ж. Оффенбаха), Барінкай («Циганський барон» Й. Штраусса), Йонтек («Галька» С. Монюшка).

Рекомендована література

1. Медведик П. Золотий голос // Вільне життя. 1977, 12 січ.

І. М. Лисенко

Бібліографічний опис:

Григорович Іван / І. М. Лисенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27181>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).